

Ju förr dess bättre

Med solförmörkelser, millenieskifte och meteoritregn känns det ibland bara för mycket. Det är då som förr kommer tillbaka, och jag kommer på mig själv med att säga att förr var inte så dumt.

Kanske beror det på att jag nu nått en ålder så att jag varit med förr, och därför kan bedöma hur det var. Och även om jag inte är så gammal att jag tycker det var bättre förr, så är jag gammal nog att tycka att det åtminstone inte var så mycket sämre. I alla fall inte om man går tillbaka lite lagom förr.

Förr-förr var ju inget vidare. Förr kunde man till och med skratta åt förr, men det kan man ju inte nu. Jag menar, ta stenkakorna till exempel. Skrattretande helt enkelt. Knaster och nasala röster. De tåldes att skratta åt. Men vem skrattar åt tunna skivor med Siw Malmqvist?

Ibland undrar jag vart lugnet från förr har tagit vägen. De hemtrevliga stormarknaderna har fått ge vika för gallerierna, där man aldrig riktigt vet när man går ut ur en affär och in i en annan. Den nya affären märks bara på att ännu en ung, fräsch, vaporiserad expedit glupskt slänger sig över mig och min plånbok.

Förr, då kunde man vandra hylla upp och hylla ner, i samma butik,

och den enda personal som fanns satt med guldringar i öronen vid trånga kassor och målade naglarna. Killar som tjejer. Eller så stod det en tuggummituggande slafsigt typ i ett hörn och höll sig undan. Men de visste i alla fall vad varorna hette och kostade, och knappade in det. Det var liksom hemtrevligt.

Dagens expediter måste visa varorna för en lysande maskin och läsa på en display, innan de kan tala om att varan man just köpt är en kålrot för 3.90.

Till och med varorna var bättre förr. Ta tuberna till exempel. Idag är de gjorda i plast, till ingens glädje. En liten sprutt, och så är de slut. Förr, då var de gjorda av plåt, och man kunde klämma ut det där sista av kaviaren och tandkrämen om och om igen. Ja, tuben kunde vara slut i veckor innan den sista gnuttan kom ut med en suck.

Det finns annat som ändrat sig också. Alla rycker numera små nummerlappar överallt, ifall de skulle bli sugna på något. Det har väl aldrig tagit så lång tid på posten som nuförtiden. Och inte kan man styra något heller.

Det kunde man förr. Då gick man till luckan med den äldsta

tanten, för hon var alltid snabbast.

Man kan ju undra varför köerna är så långa. Antagligen rusar folk till centrum tidigt på morgnarna, rycker till sig ett nummer på posten, ett på apoteket, ett på köttdisken i konsum och två på systemet.

Sedan åker man till jobbet, slavar sina timmar och tar en sväng förbi centrum på hemvägen, då det bara är fyrti - femtio nummer kvar. Men varför tar en del två nummer på systemet. Jo, förr stod skummissarna och sålde goda årgångar till de som inte fick köpa, numera langar man nummer.

" Tidig serie A, nr 24 säljes för 30 bagis. Köp nu, om en kvart är priset dubblat."

Förr köpte man sprit och fick sig ett nummer, numera får man ett nummer för att köpa sprit. Undra på att man tycker att tiderna var bättre förr.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande
Lena Öhrsvik

1:e vice ordförande
Margareta Bäckskog

2:e vice ordförande
Kerstin Carselind

Ledamöter

Bo Ringertz
David Magnusson
Kurt Jörgensen
Margareta Kassfeldt-Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Bo Jonsson
Ragna Karlsson
Anneli Joneken
Reino Leino

Förbundssekreterare
Elsemarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt
revisor
Kjell Sandin
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare
Benny Ahlberg
Britt Ehrling, aukt revisor

Valberedning

Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Elisabeth Eriksson
Britt Dovmyr

Ersättare
Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korthis- Nordén
May Drugge

Lämningstider och utgivningar för Reumatikertidningen

	Sista lämningsdag	Utgivningsdag
Nr 5	14 september	28 oktober
Nr 6	2 november	16 december
Nr 1	4 januari	17 februari
Nr 2	8 mars	21 april
Nr 3	3 maj	16 juni
Nr 4	19 juli	1 september